

OSLO TINGRETT

DOM

Avsagt: 07.02.2014

Saksnr: 13-193789MED-OTIR/07

Rettsens leder:
Tingrettsdommer Dagfinn Grønvik

Meddommere:
Øyvind Aspen
Sidsel Kristiansen

Den offentlige påtalemyndighet Statsadvokat Carl Fredrik Fari

mot

Arslan Ubaydullah Maroof Hussain Advokat John Christian Elden

DOM

Arslan Ubaydullah Maroof Hussain, er født 20.08.1985 og bor i Økerntorgvei 92, 0592 Oslo. Han er uten fast arbeid, og han mottar ikke noen stønader. Han er uten formue. Han er uten forsørgelsesbyrde.

Ved tiltalebeslutning utferdiget av statsadvokatene ved Det nasjonale statsadvokatembetet den 18. november 2013 er han satt under tiltale ved Oslo tingrett for overtredelse av

I Straffeloven § 132 a første ledd bokstav b jf annet ledd jf fjerde ledd første straffalternativ

for ved vold, trusler, skadeverk eller annen rettsstridig adferd overfor en aktør i rettsvesenet å ha gjengjeldt en handling, et arbeid eller en tjeneste som aktøren har utført i forbindelse med en straffesak. Med aktør i rettsvesenet menes blant annet den som har avgitt forklaring for retten.

Grunnlag:

Tirsdag formiddag 16. oktober 2012 i Borgarting lagmannsretts lokaler i Munchs gate 4 i Oslo, i en pause under forsker ved FFI, dr. philos Brynjar Lias forklaring som sakkyndig vitne for lagmannsretten i straffesak mot Najumuddin Faraj Ahmad, uttalte han til Lia 'Svin', 'Ved Gud den allmektiges vilje skal du brenne i helvete og i denne verden' og 'In shah Allah, muslimene vil ta ansvar' eller lignende.

II Straffeloven § 135a første og annet ledd

for offentlig å ha fremsatt en diskriminerende eller hatefull ytring. Med diskriminerende eller hatefull ytring menes det å true eller forhåne noen, eller fremme hat, forfølgelse eller ringeakt overfor noen på grunn av deres hudfarge eller nasjonale eller etniske opprinnelse, eller religion eller livssyn.

Grunnlag:

Onsdag 24. oktober 2012 kl. 16.22 i Oslo, på gruppen Profetens Ummah på facebook, la han ut en link til en artikkel publisert på VG Nett samme dag om at jøder i Norge savner politibeskyttelse, ledsaget av følgende uttalelse:

'Jeg skal gi dem beskyttelse jeg. inshAllah. Så fort jeg har tatt jegerprøven og får tak i en AK47. Disse svinene tilhører en okkupasjonsmakt, Israel, i tillegg har de okkupert vår moske, Al- Aqsa. Ya Allah, få de skitne jødene ut av vår moske og gi oss alle mulighet til å be salah i masjid Al-Aqsa før vår død. Amiin!!!....'

Uttalelsen ble kommentert av andre brukere av den åpne facebook-gruppen, og Hussain postet også flere uttalelser på gruppen samme dag, blant annet følgende uttalelse:

'De er ekte svin og må bekjempes. Det er synd at broren som skjøt mot synagogen i 2005 eller 2006 ikke traff noen!'

III Straffeloven § 227 første straffalternativ

for i ord eller handling å ha truet med en straffbar handling som kan medføre høyere straff enn 6 måneders fengsel, under slike omstendigheter at trusselen var skikket til å fremkalle

alvorlig frykt.

Grunnlag:

a)

Fredag 12. oktober 2012 kl. 09.16 i Oslo, etter at Dagsavisen samme dag publiserte en artikkel skrevet av Nina Johnsrud om ekstreme islamister som tar jegerkurs, sendte han en e-post til Johnsrud med følgende innhold:

'Artikkelen er mottatt av både kjente og ukjente brødre, og den er IKKE godt mottatt. At du har snakket i folks privatliv har satt sinnene i kok og du må ikke bli overrasket dersom noe eller noen dukker opp i privatlivet ditt også! Med ord eller handlinger, det vet ikke jeg! Dette er ikke en trussel, kun nyttig informasjon til ditt eget bruk.'

b)

Fredag 19. oktober 2012 kl. 09.17 i Oslo, etter at Aftenposten samme dag publiserte en artikkel skrevet av Andreas Bakke Foss om norske radikale muslimer som drar til Syria for å kjempe mot Assads regime, sendte han en e-post til Bakke Foss med blant annet følgende innhold:

'...Når du skriver løgner og ting som er uriktig så gjør du den muslimske befolkningen SINNA. Både kjente og ukjente muslimer har reagert STERKT på din artikkel. Akkurat som du har gått inn i privatlivet til våres brødre, kan noen gå inn i privatlivet ditt. Ditt overtråkk er så grovt ved denne artikkelen at du bør være bekymret for din sikkerhet. Etter et par tastetrykk på nettet eller en telefon til et kontaktnettverk, er det veldig enkelt for folk å finne ut hvor du oppholder deg. Resten av historien kan du tenke deg selv. DETTE ER IKKE EN TRUSSEL, ADVARSEL ELLER SKREMME-MAIL, JEG OPPLYSER DEG BARE OM FORHOLDENE SOM KAN OPPSTÅ GRUNNET DIN LØGNAKTIGE ARTIKKEL. EI HELLER OPPFORDRER JEG TIL DETTE. MEN DERSOM NOE SKJER MED DEG, VIL JEG SMILE HELE VEIEN TIL BEGRAVELSE...'

Straffeloven § 62 kommer til anvendelse.

Ved tilleggstiltalebeslutning utferdiget av statsadvokatene ved Det nasjonale statsadvokatembetet den 14. januar 2014 er han satt under tiltale ved Oslo tingrett for overtredelse av

I Straffeloven § 135a første og annet ledd

for offentlig å ha fremsatt en diskriminerende eller hatefull ytring. Med diskriminerende eller hatefull ytring menes blant annet det å true eller forhåne noen, eller fremmet hat, forfølgelse eller ringeakt overfor noen på grunn av deres homofile legning, leveform eller orientering.

Grunnlag:

Lørdag 9. november 2013, i en tråd på facebook der vold mot Amal Aden på åpen gate i Oslo dagen før var tema, uttalte han følgende:

'Jeg er helt enig. De burde absolutt ikke slå henne. De burde ha steinet henne til døde da praktisering av homofili skal straffes med døden. Måtte Allah SWT ta vare på våres mødre som kjemper for Haq og vekke oss brødre som sover!!!'

Hovedforhandling ble holdt 27., 28., 29. og 30. januar 2014. Tiltalte møtte og erkjente seg ikke skyldig etter tiltalebeslutningene.

Retten mottok forklaring fra ni vitner, og det ble foretatt slik dokumentasjon som framgår av rettsboken.

Aktor la ned slik påstand:

Arslan Ubaydullah Maroof Hussain født 20.8.1985 dømmes for overtredelse av straffeloven § 132 a første ledd bokstav b jf. annet ledd jf. fjerde ledd første straffalternativ, straffeloven § 135 a første og annet ledd og straffeloven § 227 første straffalternativ sammenholdt med straffeloven § 62 til en straff av fengsel i 10 måneder hvorav 90 dager gjøres betinget med en prøvetid på 2 år jf. straffeloven § 52 følgende. Til fradrag i den ubetingete delen av straffen kommer 53 dager for utholdt varetekt.

Forsvarer la ned påstand om at tiltalens post II og tilleggstitalen avvises. Tiltalte frifinnes forøvrig, subsidiært anses han på mildeste måte.

Avvisningsspørsmålet

Forsvarer har anført at tiltalens post II og tilleggstitalen avvises fordi det ikke er tatt ut av kompetent påtalemyndighet som i dette tilfellet er riksadvokaten jf. straffeprosessloven § 65 første ledd nr.3. Det er riksadvokaten som skal ha påtalekompetansen i saker om trykt skrift og andre innskrenkninger i ytringsfriheten i det offentlige rom. Det vises til Rt-2012-1211.

Retten er ikke enig i dette. Det følger av straffeprosessloven § 66 at statsadvokaten avgjør spørsmålet om tiltale i saker om forbrytelser når det ikke hører under Kongen i statsråd, riksadvokaten eller politiet. Den alminnelige påtalekompetansen ligger hos statsadvokaten.

Retten peker på at straffeloven § 135 a ikke er blant de bestemmelser som er oppregnet straffeprosessloven § 65 annet ledd. Det tilsier at man som utgangspunkt skal følge den vanlige hovedregel.

Spørsmålet er om publiseringsmåten, Facebook og internett går under alternativet "trykt skrift" jf. straffeprosessloven § 65 første ledd nr.3 hvor riksadvokaten har påtalekompetansen. Retten finner at det ikke kan legges til grunn.

Legaldefinisjonen av trykt skrift følger av straffeloven § 10 som gjengis:

Under trykt Skrift henregnes Skrift, Afbildning eller lignende, der mangfoldiggjøres ved Trykken eller paa anden kemisk eller mekanisk Maade.

Denne definisjonen er ikke begrenset til straffeloven.

Matningsdal har i Gyldendal rettsdata note 44 til straffelovens § 10 lagt til grunn

Det er også tvilsomt om datamaskinbaserte informasjonssystemer er «trykt Skrift». Jon Bing, Straffelovens definisjon av «trykt skrift» anvendt på datamaskinbaserte informasjonssystemer, trykket som vedlegg 5 til NOU 1992: 23, konkluderer på s. 332 med at de som utgangspunkt ikke omfattes.

Ved straffeloven av 2005 er ikke "trykt skrift" med i definisjonen av "offentlig handling" jf. Ot.prp.nr 90 (2003-2004) side 161. Denne løsningen ble også valgt ved lovendringen i straffeloven av 1902 § 7 etter frifinnelsen i Rt-2012-1211.

Ved vurdering av på hvilket nivå i påtalemyndigheten som har påtalekompetanse, så får ikke lovkravet som var avgjørende for rettens flertall i Rt-2012-1211, betydning. Retten finner heller ikke at det foreligger andre vektige argumenter som tilsier en annen løsning. Aktor har opplyst at dette også er synspunktet til riksadvokaten.

Retten behandler etter dette begge tiltalebeslutningene i sin helhet.

Rettens vurdering

Saken gjelder lovligheten av fire ytringer fra tiltalte ytret i løpet av knapt to uker i oktober 2012 som er omhandlet i tiltalebeslutningen av 18. november 2013 og en ytring i november 2013 som er omhandlet i tilleggstiltalebeslutningen av 14. januar 2014. Fra tiltaltes side er det anført at ytringene må være straffrie ettersom de de ikke kan forstås som trusler eller rettsstridige ytringer og i alle fall må være innenfor det som tillatt etter ytringsfriheten og religionsfriheten.

Retten gir først en liten kronologisk gjennomgang av en del kjensgjerninger, deretter behandles en del allmenne prinsipper som følger norsk lov og menneskerettighetene vedrørende ytringer, før retten går over til å behandle de enkelte tiltalepostene.

Sakens bakgrunn

Tiltalte, Arslan Ubaydullah Maroof Hussain er født og oppvokst i Oslo. Familien har bakgrunn fra Pakistan. Han har fullført videregående skole, og han har vært i arbeid fram til 2012. Han ble født som muslim, og har vært opptatt av Islam.

I juli 2006 ble det skutt tre skudd mot huset til journalist i Dagsavisen, Nina Johnsrud. Arfan Bhatti ble på et tidspunkt siktet for forholdet, men det har siden blitt henlagt som intet straffbart forhold.

Søndag 17. september 2006 ble det med et automatgevær avfyrt minst 13 skudd mot Det mosaiske trossamfunns synagoge i Bergstien 15 i Oslo.

Ved Oslo tingretts dom av 3. juni 2008 (TOSLO-2007-167415-2) ble Arfan Bhatti dømt for medvirkning til grovt skadeverk jf. straffeloven § 292, jf. § 291. Straffen ble endelig fastsatt ved Borgarting lagmannsretts dom av 27. mai 2010 (LB-2009-107968).

I retten har det vært bevisføring om når begrepet "ikke en trussel, men en advarsel" først ble framsatt. Fra NOU 2012:14 Rapport fra 22. juli kommisjonen avgitt 12. august 2012 gjengis:

"I 2010 framsatte Mohyeldeen Mohammad, som er bosatt i Norge, utsagn som av mange ble oppfattet som en direkte trussel om terroranslag mot Norge" Under en demonstrasjon i Oslo mot publisering av karikaturtegninger av profeten Muhammed uttalte han:

«... Når skal norske myndigheter forstå dette her. Kanskje ikke før det er for sent. Kanskje får vi en 11. september eller 7. juli på norsk jord. Det er ikke en trussel, men en advarsel...» (Sitert i Dagbladet 20. januar 2012)."

Ved årsskiftet 2011 / 2012 ble Profetens Ummah opprettet. På hjemmesiden presenterte gruppen seg slik:

Profetens Ummah er opprettet av en gruppe muslimer som har som mål, først og fremst å tilfredsstillе Allah SWT, deretter presentere Islam i sin reneste form, slik den er lært bort, forstått og praktisert av Allahs siste sendebud, Profet Muhammed – Hans hushold, og de første generasjonene, måtte Allah SWT være tilfredse med dem alle.

...

Vi tar også fullstendig avstand fra, og erklærer vårt hat og fiendtlighet til alle som setter seg opp mot Allah SWT, Islam og Allahs siste sendebud, Profet Muhammed.

Tiltalte, Ubaydullah Hussain, var leder for gruppen Profetens Ummah. Bhatti var også med i ledelsen.

Første gang gruppen markerte seg offentlig var 20. januar 2012 hvor Bhatti holdt en appell utenfor Stortinget med krav om at norske soldater skal trekkes ut av Afghanistan. Protesten samlet rundt 35 deltagere.

21. september 2012 arrangerte Profetens Ummah en demonstrasjon utenfor den amerikanske ambassaden i Oslo som protesterte mot en omstridt amerikansk Youtube-film om profeten Muhammed. Tiltalte holdt en appell. Det deltok rundt 150 personer blant andre Bhatti. Det ble blant annet uttrykt støtte til Osama bin Laden.

Det var samtidig en demonstrasjon mot filmen på Youngstorget arrangert av Islamsk råd hvor det deltok rundt 3000 personer.

Morgenbladet publiserte 4. oktober 2012 et intervju med Ubaydullah Hussain under heading "Islamisten" hvor det framgår at han ikke "vil fordømme et eventuelt angrep på Norge utført av islamister". Fra intervjuet gjengis:

- *Vil du kunne legitimere et voldelig angrep i Norge, utført av muslimer?*
- *Vi muslimer er én nasjon og ett folk. Det faktum at også Norge har vært med på å angripe Irak og Afghanistan, betyr at også Norge angriper hele den muslimske befolkningen. Svaret er at det hadde ikke overrasket meg. Norge har mye makt i den store krigen mot muslimene.*
- *Kunne du ha legitimert det?*
- *Jeg kunne hatt forståelse for det, ja. Norge har vært i Irak og Afghanistan i ti-tolv år. For ikke å snakke om den økonomiske støtte, samt salg av våpen, ammunisjon og bombeutstyr, til land som USA og Israel.*
- *Ville du ha fordømt et angrep?*
- *Så lenge Norge er i krig, og Norge får et slikt svar tilbake, så har ikke jeg noen rett til å fordømme det.*
- *Kunne du ha kjent til et angrep uten å varsle om det på forhånd?*
- *Det kan jeg ikke kommentere.*
- *Kunne du ha deltatt?*
- *Det har jeg heller ingen kommentar til. Men bare alt går bra i Norge, så bryr man seg ikke om all den urett Norge selv begår. Profeten sa for fjorten hundre år siden, at det vil komme en tid der mitt folk går bort fra religionen, og én gruppe vil kjempe for Guds verk.*

Dagsavisen publiserte 12.10.2012 på morgenen en artikkel skrevet av journalist Nina Johnsrud om at "Ekstreme islamister tar jegerprøven for å skaffe seg våpen på lovlig måte." I artikkelen var det også et intervju med tiltalte. Samme dag kl. 09.16 skrev tiltalte e-posten som er referert i tiltalebeslutningens post III a).

Tiltalte var til stede under deler av saken mot Mullah Krekar i Borgarting lagmannsrett. Han erkjenner å ha sagt "svin" til forsker ved FFI, dr. philos Brynjar Lia som var sakkyndig vitne den 16.10.2012. Tiltalte benekter å ha sagt det øvrige som er omhandlet i tiltalens post I.

Aftenposten publiserte 19.10.2012 om morgenen en artikkel skrevet av journalist Andreas Bakke Foss om at Bhatti og Mohyeldeen er i Syria. I artikkelen var det også et intervju med tiltalte. Samme dag kl. 09.17 skrev tiltalte e-posten som er referert i tiltalebeslutningens post III b).

VG publiserte 24.10.2012 en artikkel om at jøder i Norge savner politibeskyttelse. I artikkelen framkommer at deltakere på jaktkurs *skal ha kommet med ekstreme trusler mot jøder*. Forstander for Det mosaiske trossamfunn refererte i artikkelen til en bombe mot en jødisk barnehage i Malmø og drap av åtte personer i mars blant annet på en jødisk skole i Toulouse. Det ble også vist til skytingen mot synagogen i 2006 hvor Bhatti var dømt for medvirkning. Tiltalte la en link til denne artikkelen på Profetens Ummah sin hjemmeside. Deretter skrev han de meldingene som er referert til tiltalebeslutningens post II.

Tiltalte ble intervjuet på kveldsnytt samme kveld. Han sa da:

"Det er en åpen kommentar og det får være opp til enhver person å spekulere i hva som menes med den kommentaren. Jeg vil verken avkrefte eller bekrefte at det er en trussel".

...

NRK kommentar:

Han utelukker ikke at et nytt angrep på synagogen i Oslo.

Ubaydullah Hussain: "De er en del av en okkupasjonsmakt, Israel, som har okkupert Palestina og ikke minst muslimenes hellige moske Al Aqsa. Så lenge en gruppering eller en religion eller et folkeslag er i fysisk krig mot Islam så er de våres fiender".

Tiltalte ble pågrepet den 24.10.2012 og varetektsfengselet. Etter at tiltalte ble løslatt fra varetekt 29. november 2012 offentliggjorde han de to e-postene omhandlet i tiltalens post III a) og b) på Profetens Ummah sin hjemmeside.

Amal Aden fortalte i november 2013 at hun var slått ned av to somaliske kvinner med en veske. På en Facebook side var det en tråd som diskuterte dette. Tiltalte sendte 9. november 2013 det innlegget som er tatt med i tilleggstiltalen.

Noen allmenne utgangspunkter om ytringsfrihet og motstrid mot andre rettigheter

Det store utgangspunktet er at det er ytringsfrihet og religionsfrihet i Norge. Det er fastslått i grunnloven § 100 som gjengis:

Ytringsfrihed bør finde Sted.

Ingen kan holdes retslig ansvarlig for at have meddelt eller modtaget Oplysninger, Ideer eller Budskab, medmindre det lader sig forsvare holdt op imod Ytringsfrihedens Begrundelse i Sandhedssøgen, Demokrati og Individets frie Meningsdannelse. Det retslige Ansvar bør være foreskrevet i Lov.

Frimodige Ytringer om Statsstyrelsen og hvilkensomhelst anden Gjenstand ere Enhver tilladte. Der kan kun sættes slige klarlig definerede Grænser for denne Ret, hvor særlig tungtveiende Hensyn gjøre det forsvarligt holdt op imod Ytringsfrihedens Begrundelser.

Dette kommer også til uttrykk Den europeiske menneskerettighetskonvensjon artikkel 10 om ytringsfrihet som gjengis:

1. Enhver har rett til ytringsfrihet. Denne rett skal omfatte frihet til å ha meninger og til å motta og meddele opplysninger og ideer uten inngrep av offentlig myndighet og uten hensyn til grenser. Denne artikkel skal ikke hindre stater fra å kreve lisensiering av kringkasting, fjernsyn eller kinoforetak.

2. Fordi utøvelsen av disse friheter medfører plikter og ansvar, kan den bli undergitt slike formregler, vilkår, innskrenkninger eller straffer som er foreskrevet ved lov og som er nødvendige i et demokratisk samfunn av hensyn til den nasjonale sikkerhet, territoriale integritet eller offentlige trygghet, for å forebygge uorden eller kriminalitet, for å beskytte helse eller moral, for å verne andres omdømme eller rettigheter, for å forebygge at fortrolige opplysninger blir røpet, eller for å bevare domstolenes autoritet og upartiskhet.

Innskrenkninger i ytringsfriheten må være beskrevet i lov og begrensninger i ytringsfriheten kan forsvares når det er tungtveiende grunner. Disse tungtveiende grunnene må være *nødvendige i et demokratisk samfunn av hensyn til den nasjonale sikkerhet, territoriale integritet eller offentlige trygghet, for å forebygge uorden eller kriminalitet, for å beskytte helse eller moral, for å verne andres omdømme eller rettigheter, for å forebygge at fortrolige opplysninger blir røpet, eller for å bevare domstolenes autoritet og upartiskhet.*

Det samme gjelder etter Den europeiske menneskerettighetskonvensjon artikkel 9 om tanke-, samvittighets- og religionsfrihet som gjengis:

1. Enhver har rett til tankefrihet, samvittighetsfrihet og religionsfrihet; denne rett omfatter frihet til å skifte sin religion eller overbevisning, og frihet til enten alene eller sammen med andre og såvel offentlig som privat å gi uttrykk for sin religion eller overbevisning, ved tilbedelse, undervisning, praksis og etterlevelse.

2. Frihet til å gi uttrykk for sin religion eller overbevisning skal bare bli undergitt slike begrensninger som er foreskrevet ved lov og er nødvendige i et demokratisk samfunn av hensyn til den offentlige trygghet, for å beskytte den offentlige orden, helse eller moral, eller for å beskytte andres rettigheter og friheter.

Innskrenkninger i religionsfriheten må være beskrevet i lov og begrensninger må være nødvendige i et demokratisk samfunn av hensyn til den offentlige trygghet, for å beskytte den offentlige orden, helse eller moral, eller for å beskytte andres rettigheter og friheter.

FN-konvensjonen av 21. desember 1965 om avskaffelse av alle former for rasediskriminering forutsetter at det skal være vern mot grove rasistiske og visse andre kvalifisert krenkende ytringer.

Lovgiver har vedtatt straffeloven § 132 a for hindre motarbeiding av rettsvesenet, § 135 a mot diskriminerende og hatefulle ytringer og § 227 til vern mot trusler. Lovkravet i Grunnloven og konvensjonen er oppfylt, og bestemmelsene er vurdert som nødvendige i et demokratisk samfunn for å verne tungtveiende interesser. Bestemmelsene må legges til grunn, men ved anvendelsen må det ses hen til religions- og ytringsfriheten.

I denne saken er det med andre ord ikke bare tiltaltes religions- og ytringsfrihet som må vurderes når disse står i motstrid med andre tungtveiende samfunnsinteresser. Tiltaltes religions- og ytringsfrihet må avveies mot behovet for tilstrekkelig rettsvern slik at Lia som aktør i rettsvesenet ikke blir utsatt for rettsstridig påvirkning og gjengjeldelse, jøder og homofile ikke blir utsatt for diskriminerende eller hatefulle ytringer og at journalistene Johnsrud og Foss ikke blir utsatt for trusler.

Tiltalebeslutningen av 18. november 2013

Tiltalebeslutningen omfatter fire ytringer i en knapp to ukers periode fra 12. oktober 2012. Tiltalte har erkjent at han har framsatt ytringene i post II og III, han bestrider derimot at han framsatt ytringene i post I. Retten behandler først noen fellesspørsmål om ytringenes karakter

Tiltalte forklarte at han er en praktiserende muslim som er tilhenger av en bokstavtro tolkning. Han ønsker det også for andre slik enhver muslim ønsker å leve etter islamsk lovgivning. Steining av homofile vil følge av islamsk lovgivning. Blasfemi bør føre til døden. Det er ingen muslimer som går bort fra dette. Han kan resitere Koranen utenat. Profetens Ummah er en gruppe som ønsker å praktisere Islam på best mulig måte og spre den riktige forståelsen av Islam i Norge. "Ummah" betyr fellesskap eller væremåte. Han har vært med som talsperson eller emir siden årsskiftet 2011 / 2012. Kjernen i gruppen er rundt 50. I Facebook gruppa er det med ca. 1500. De har aldri hatt medlemslister. Det er ikke akseptabelt å spre Islam med vold. Han kjenner ikke til noen som ønsker å spre Islam

med vold. Han har ikke ment å true noen eller håne dem, bare sende ut en advarsel. Denne ytringen om at dette ikke er en trussel, er ikke gjennomtenkt.

Om tolkingen av ytringene legger retten til grunn samme forståelse som kommer til uttrykk i Rt-2012-639 avsnitt 17 til 20 som gjengis:

(17) For å kunne ta stilling til om utsagnene tiltalte kom med rammes av straffebudet, må de først tolkes slik at innholdet i dem kan fastlegges. Tolkningen er en del av rettsanvendelsen der Høyesterett har full kompetanse, jf. plenumsavgjørelsene i Rt-1997-1821 på side 1826 og i Rt-2002-1618 på side 1626.

(18) Det avgjørende for tolkingen er hvordan den alminnelige tilhører vil oppfatte utsagnet ut fra den sammenheng det er fremsatt, jf. Rt-1997-1821 på side 1826 og Rt-2002-1618.

(19) Ved korte, muntlige uttalelser vil tilhørernes umiddelbare forståelse - det vil si oppfatning uten nevneverdig tankemessig bearbeidelse - av det som blir sagt, være det sentrale for fastleggelsen av meningsinnholdet. Det skal likevel i samsvar med det kontekstuelle tolkningsprinsippet, være slik at uttalelsen «må tolkes i lys av de ytre omstendigheter den fremsettes under», se Rt-2002-1618 på side 1627. De enkelte utsagn kan altså ikke tolkes isolert, men må bedømmes samlet og innenfor den ramme de ble fremsatt, jf. til sammenligning Rt-1981-1305 på side 1314 der det fremgår at enkeltstående utsagn i en løpeseddel må bedømmes samlet og i sammenheng med løpeseddelen innhold for øvrig.

(20) Når det gjelder den konkrete tolkingen, er utgangspunktet at ingen skal risikere strafferettslig ansvar ved at utsagn tillegges et meningsinnhold som ikke er uttrykkelig uttalt, med mindre et slikt innhold med rimelig stor sikkerhet kan utledes av sammenhengen, jf. Ot.prp.nr.33 (2004-2005) side 189.

Retten fester ingen tillit til tiltaltes generelle forklaring om ytringene. Retten finner det bevist utover enhver rimelig tvil at tiltaltes ytringer er framsatt bevisst og i den hensikt å påvirke den alminnelige samfunnsdebatten og de personer som har mottatt dem. Retten viser til den sammenheng samtlige utsagn kommer i som det er redegjort foran. Tiltalte har forut for utsagnene forklart sammenhengen. Han har vært fullstendig klar over at språkbruken opplevdes som truende. Det har stått i avisene, og på det tidspunkt var det også omtalt i 22. juli kommisjonens rapport. Retten finner det videre bevist at språkbruken bevisst er lagt på et slikt nivå at den skal fungere truende helst uten at man blir straffedømt. Retten viser her til forklaringen til Mohammad Shoaib Sultan tidligere generalsekretær i muslimsk råd fra 2007 til 2010. Han jobber nå som generalsekretær i Antirasistisk senter. Det ble videre forklart at gruppen har kontakt med engelske islamister blant annet med Choudry som har utviklet denne språkbruken.

Retten legger til grunn at når hensikten er å virke truende har det ingen betydning at man sier dette er ingen trussel.

Tiltalens post I

Tiltalte forklarte at han var uenig i framstillingen til Lia og kalte han et svin i en pause. Han mener at noen andre kan ha framsatt lignende ytringer.

Retten finner det bevist utover enhver rimelig tvil at tiltalte har framsatt ytringene slik de framkommer i tiltalebeslutningens post I. Retten viser til forklaringen til Brynjar Lia. Han hadde som sakkyndig holdt et lengre innlegg i straffesaken mot Najumuddin Faraj Ahmad (Mullah Krekar) og vist plansjer om norske militante islamister blant annet Profetens Ummah. Han hadde blant annet forklart om islamisme, ønsket om opprettelsen av en Islamsk stat, den globale jihadist bevegelsen og Al Qaida og andre islamister som bruker antidemokratiske midler og er tilhenger av bruk av vold. Det omtales gjerne som radikal, ekstrem eller militant islam. I en pause hadde tiltalte uttrykt utsagnene i tiltalebeslutningen. Lia sin forklaring understøttes av at han fortalte om dette til Lars Gule rett etterpå. Han tok det videre opp med en del av de øvrige aktørene i saken. Det ble skrevet ned i e-post kort tid etter.

Straffeloven § 132a lyder slik:

For motarbeiding av rettsvesenet straffes den som ved vold, trusler, skadeverk eller annen rettsstridig atferd overfor en aktør i rettsvesenet eller noen av hans nærmeste
a) opptrer slik at det er egnet til å påvirke aktøren til å foreta eller unnlate en handling, et arbeid eller en tjeneste i forbindelse med en straffesak eller en sivil sak, eller

b) gjengjelder en handling, et arbeid eller en tjeneste som aktøren har utført i forbindelse med en straffesak eller en sivil sak.

Med aktør i rettsvesenet menes den som

a) har anmeldt et straffbart forhold, har begjært gjenopptakelse av en straffesak eller er part i en sivil sak,

b) har avgitt forklaring for politiet, for retten eller for gjenopptakelseskommisjonen,

c) arbeider eller utfører tjeneste for politiet, påtalemyndigheten, domstolen, kriminalomsorgen eller gjenopptakelseskommisjonen,

d) er forsvarer, bistandsadvokat eller prosessfullmektig, eller

e) vurderer å foreta en slik handling eller å påta seg et slikt arbeid eller en slik tjeneste.

Medvirkning er straffbar.

Fra Rt-2007-439 gjengis:

(19) Paragraf 132a nevner de mest praktiske virkemidler ved motarbeiding av rettsvesenet: vold, trusler og skadeverk. Men også «annen rettsstridig atferd» omfattes av bestemmelsen. Om hva som ligger i dette vilkåret, heter det i Ot.prp.nr.40 (1999-2000) på side 86 blant annet:

«Begrepet rettsstridig er imidlertid brukt i en noe annen sammenheng i utkastet. Meningen er ikke først og fremst å innskrenke området for det straffbare, men å utvide det: Formålet er å omfatte handlinger som ikke er straffbare. En annen måte å uttrykke dette på er å bruke ord som «utilbørlig» eller «klanderverdig» atferd. ..

... Det avgjørende ved vurderingen av om handlingen er rettsstridig, er om den fremtrer som uberettiget, slik at det er grunn til å ramme den med straff. Straffebudets formål står da sentralt. Det er også av betydning om det er rimelig å straffe i det konkrete tilfellet. Dessuten må konsekvensene av at handlingen eventuelt anses som rettmessig trekkes inn. Vil straffebudets effektivitet undergraves?

Handlinger som i utgangspunktet faller inn under den alminnelige handlefrihet, vil lett kunne oppfattes som trusler hvis de er begått av den tiltalte eller en person i hans miljø og er rettet mot et vitne eller en av de andre aktørene i saken. Det kan gjelde handlinger som til stadighet å sitte i en bil utenfor boligen til aktøren, sende begravellesblomster eller gjøre skjærebevegelser over halsen på en flaske. Handlingen vil lett fremtre som uberettiget, det vil virke rimelig å straffe og det vil undergrave straffebudets effektivitet hvis handlingen anses som straffri.»

(20) Som det går frem av sitatet, er formålet med straffebudet sentralt ved vurderingen av om handlingen er rettsstridig. Advokat Elden har anført at formålet er å verne aktøren som person. Det er jeg ikke enig i. Av ordlyden i § 132a følger at bestemmelsen gjelder «motarbeiding av rettsvesenet». Bestemmelsen er plassert i kapittel 12 om forbrytelser mot den offentlige myndighet. Det overordnede formål med bokstav a er derfor etter mitt syn å beskytte den offentlige interesse i at aktører i rettssaker, herunder vitner, ikke blir utsatt for utilbørlig påvirkning, jf. også Rt-2002-846 på side 848.

Retten finner at Lia som sakkyndig vitne var en aktør i rettsvesenet. Retten finner videre at tiltaltes utsagn var klart utilbørlige, og dermed rettsstridige mot en aktør i rettsvesenet. Ytringene har et element av trussel ved å si at "muslimene vil ta ansvar". Det går langt utover retten til å si man er uenig. Retten finner at utsagnet er egnet til å påvirke aktøren før hans videre forklaring. Det er ikke nødvendig at virkningen inntreffer. Det rammes videre av gjengjeldelsesalternativet. Det var ingen aktverdig grunn til å framsette slike utilbørlige ytringer.

Retten finner det bevist at tiltalte handlet forsettlig. Han dømmes for forholdet.

Tiltalens post II

Tiltalte har erkjent at det er han som har skrevet utsagnene.

Tiltalte forklarte at det hadde vært skrevet om dette i pressen. Det er ikke et slikt trusselbilde mot jøder i Norge slik at de trenger beskyttelse. Det var en fleipete samtale med en venn hvor han var ironisk og sarkastisk. Man trenger ikke jegerprøve for å få tak i en ulovlig AK 47. Det er ikke et våpen man kan få i Norge selv om han har tatt jaktprøven. Det var ikke noen mening bak ordene "Det er synd at broren ikke traff noen". Han tenkte at det var en muslim som gjorde det, men han hadde ikke noen spesielle som Arfan Bhatti, i tankene. Han kjente ikke Bhatti i 2005, men han kjente han i 2012. De kjenner hverandre relativt godt, de har hatt jevnlig kontakt de siste tre år.

Straffeloven§135 a gjengis:

Den som forsettlig eller grovt uaktsomt offentlig setter frem en diskriminerende eller hatefull ytring, straffes med bøter eller fengsel inntil 3 år. Som ytring regnes også bruk av symboler. Medvirkning straffes på samme måte.

Med diskriminerende eller hatefull ytring menes det å true eller forhåne noen, eller fremme hat, forfølgelse eller ringeakt overfor noen på grunn av deres

- a) hudfarge eller nasjonale eller etniske opprinnelse,*
- b) religion eller livssyn,*
- c) homofile legning, leveform eller orientering, eller*
- d) nedsatte funksjonsevne.*

Retten finner det bevist at utsagnene er framsatt offentlig. Det vises til at utsagnene ble framsatt på en åpen Facebook side med 1500 deltakere. De visste at pressen fulgte med på det som stod på siden. Noen uker tidligere hadde de av den grunn vurdert å stenge siden. Retten finner videre støtte for at det var meningen å framsette dette offentlig fordi tiltalte samme kveld stod inne for uttalelsene på Kveldsnytt slik som det er referert foran. Denne måten å spre budskap på er en vanlig kommunikasjonsform. Noe sies på et såkalt sosialt medium, og så venter avsender at journalistene gjør resten av formidlingsarbeidet.

Om den nærmere forståelsen av bestemmelsen vises til Rt-2012-536 avsnitt 26 følgende som gjengis:

(26)Det er i Rt-1978-1072 på side 1076 pekt på at straffebudet i § 135a ikke kan forstås slik at det skal beskytte mot enhver uttalelse som kan påvirke synet på de grupper bestemmelsen omhandler i negativ retning, og at «ringeakt» er et sterkt uttrykk som ikke kan omfatte enhver nedvurdering. Det fremgår samme sted under henvisning til bestemmelsens forarbeider, at § 135a må tolkes med Grunnloven § 100 som bakgrunn og ledetråd.

(27) Ytringsfriheten som tolkningsfaktor og begrunnelse for en innskrenkende tolkning av § 135a, er understreket i senere rettspraksis. Jeg nøyer meg her med å vise til Rt-2002-1618 der førstvoterende på side 1624 uttaler at § 135a «må uten videre anvendes med de begrensningene som følger av Grunnloven § 100.»

(28) I Rt-2007-1807 avsnitt 33 har førstvoterende med utgangspunkt i plenumsavgjørelsene i Rt-1997-1821, og i Rt-2002-1618 som jeg nettopp har referert til, angitt straffbarhetsnormen på følgende måte:

«I Rt-1997-1821 er på side 1826 rettspraksis oppsummert slik at det bare er de grove forhold som rammes. Det er vist til Ot.prp.nr.29 (1980-1981), som i forbindelse med tilføyelsen av annet punktum i § 135a, presiserer at det bare er 'ytringer av kvalifisert krenkende karakter som vil bli rammet'. I Rt-2002-1618 er dette på side 1624 utdypet dit hen at utsagn som 'oppfordrer eller gir tilslutning til integritetskrenkelser', vil kunne være av en slik karakter. Det samme gjelder om utsagnene 'innebærer en grov nedvurdering av en gruppes menneskeverd'.»

Retten finner det klart at jødene i Norge og Det mosaiske trossamfunn er en religion som har vern etter straffeloven § 135 a. Det er i seg selv uriktig og infamerende å identifisere dem med staten Israel. Selv om en er uenig i politikken til staten Israel har man ingen rett til å krenke norske jøder.

Retten finner det bevist at ytringene er hatefulle. De omtaler dem som "svin", et dyr som både er urent i Islam og Jødedommen. Retten finner det klart at ytringen ikke har noe vern som humor. Den framstår som en hateful fullstendig uttalelse og en trussel hvor tiltalte både sier noe om vold i framtida og uttrykker skuffelse over at faktisk tidligere utført skyting ikke medførte personskade. Retten peker videre på den sammenhengen i oktober 2012 som er referert foran. Retten finner det videre fullstendig uten troverdighet fra tiltalte når han sier at han ikke tenkte på Bhattis involvering i episoden.

Retten finner det bevist at tiltalte handlet forsettlig. Han dømmes for forholdet.

Tiltalens post III a)

Tiltalte erkjente å ha framsatt ytringen.

Tiltalte forklarte at han hadde kontakt både på e-post og telefon med Johnsrud. Han mente at det var feil i artikkelen. De ville gå på jakt. Det var ikke for å skaffe seg våpen. E-posten ble sendt personlig av tiltalte, den gjaldt ikke Profetens Ummah. Det var uheldig å sende e-post. Det var ikke meninga å true. Det har ikke vært meningen å skremme noen. Det forhold at huset til Johnsrud ble beskyttet i 2006 hørte han om i ettertid. Han formidlet bare den informasjonen han hadde fått.

Straffeloven § 227 gjengis:

Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, som i Ord eller Handling truer med et strafbart Foretagende, der kan medføre høiere Straf end 1 Aars Hefte eller 6 Maaneders Fængsel, under saadanne Omstændigheder, at Truselen er skikket til at fremkalde alvorlig Frygt, eller som medvirker til saadan Trusel. Under særdeles skjerpene omstendigheter, jf. § 232 tredje punktum, kan fengsel inntil 6 år idømmes.

Retten finner det bevist at ytringen i tiltalebeslutningen er en trussel mot Johnsrud. Tiltaltes forklaring er lite troverdig. Først forklarte han seg om alle reaksjonene han hadde fått før han postet e-posten blant i Moskeen på fredag. Han forlot den forklaringen da han ble konfrontert med at e-posten var sendt på morgenen og fredagsbønnen er kl. 13.00. Retten finner at det er en bevisst trussel hvor tiltalte visste om skuddene mot huset hennes i 2006, og det er Bhatti det henspilles til. Johnsrud forklarte at "kjente og ukjente brødre" henspilte på Bhatti som var en av de kjente sammen med noen fra B-gjengen som var vakter utenfor demonstrasjoner utenfor stortinget. I august 2012 møtte Johnsrud Bhatti som snakket med de to som overtok ledelsen når tiltalte ble fengslet og Bhatti omtalte henne som journalisten. Formuleringen "dette er ikke en trussel", er i sammenhengen nettopp en trussel.

Retten finner det bevist at tiltalte handlet forsettlig. Han dømmes for forholdet.

Tiltalens post III b)

Tiltalte erkjente å ha framsatt ytringen.

Tiltalte forklarte at han hadde kontakt både på e-post og telefon med Foss. Han mente at det var feil i artikkelen, Bhatti var ikke i Syria, men i Pakistan. E-posten ble sendt personlig av tiltalte, den gjaldt ikke Profetens Ummah. Det var uheldig å sende e-posten. Det var ikke meningen å true eller å skremme noen.

Retten finner det bevist at ytringen i tiltalebeslutningen er en trussel mot Foss. Tiltaltes forklaring er lite troverdig. E-posten framstår som en trussel om at noen skal gå inn privatlivet hans, han bør være bekymret og tiltalte vil le hele veien til begravelsen. Retten finner at det er en bevisst dødstrussel.

Retten finner det bevist at tiltalte handlet forsettlig. Han dømmes for forholdet.

Tilleggstiltalen

Tiltalte erkjente å ha framsatt ytringen.

Tiltalte forklarte at Talfiq er en Moské som har opprettet en Facebookgruppe.

De er sunni muslimer. Tiltalte håper at de er tilhengere av en like bokstavtro tolkning som han. Tiltalte leste ikke lenken. Han trodde det var en lesbisk kvinne som ble angrepet i et muslimsk land. Han slettet kommentaren da han forstod sammenhengen. Han visste ikke den gang hvem Amal Aden var. Er du lesbisk, så er du ikke muslim. Man kan ikke straffe på islamsk måte i et land som ikke er islamsk. Saken er blåst opp over alle proporsjoner.

Retten finner det ikke bevist utover enhver rimelig tvil at tiltaltes forklaring er uriktig. Det er lite av lenken som er lagt fram i retten. Det kan ikke utelukkes at tiltalte ikke har forstått sammenhengen. Ifølge vitnet Haugli var innlegget til tiltalte slettet da han på nytt søkte tilbake til siden en time seinere. Aktor sa i sin prosedyre at retten må legge til grunn at det er tiltalte som har slettet innlegget. Retten er enig i det.

Tiltalte, aktor og forsvarer har anført at utsagnet er et sitat fra Koranen.

Retten finner det klart at det ikke kan straffes i medhold av straffeloven § 135 a hvis det var ment som en utlegning av Koranen i forhold til den situasjonen tiltalte beskriver i sin forklaring, og som retten ikke kan utelukke.

Tiltalte frifinnes for tilleggstitalen.

Straffeutmåling

Tiltalte er tidligere ustraffet.

Tiltalte skal straffes for fire straffbare ytringer framsatt over en 14 dagers periode i oktober 2012. Straffeutmålingen er vanskelig, og det foreligger ikke direkte sammenlignbar rettspraksis. En må derfor ta utgangspunkt i rettspraksis for sammenlignbare lovbrudd.

Tiltalte skal dømmes for et tilfelle av overtredelse av straffeloven § 132 a. Både aktor og forsvarer er enig i at den rettsstridige adferden er i det nedre sjikt av det som rammes av bestemmelsen og at straffeutmålingen isolert sett skulle ligge mellom ubetinget fengsel på 14 og 21 dager. I Rt-2011-1022 ble straffen 21 dager for en person som gjengjeldte seg mot en politimann. Det er en skjerpene omstendighet at hendelsen medførte at den sakkyndige ble sterkt preget av hendelsen og at det vil være demotiverende for å påta seg nye sakkyndig oppdrag i andre anledninger både ut fra egen og familiens reaksjoner. Retten antar at straffen isolert sett vil være noe strengere enn antydnet fra aktor og forsvarer.

Tiltalte skal straffes for en overtredelse av straffeloven § 135. Både aktor og forsvarer mener at rettspraksis hittil har lagt seg på en betinget fengselsstraff for en slik overtredelse. I Rt-1997-1821 (Kjuus-kjennelsen) ble straffen 60 dager betinget fengsel og en ubetinget

bot på kr 20 000. I Rt-2012-536 ble anken over straffen for rasistiske ytringer på betinget fengsel i 18 dager og en bot på kr 15 000, forkastet. Det er skjerpene at ytringene førte til frykt. Kohn i Det mosaiske trossamfunn forklarte at noen beboere på sykehjemmet fikk gjenoppliving av gamle mareritt. Noen sluttet å bruke synagogen og barnehagen. Det er slike virkninger som er i kjerneområdet for det strafferettslige vernet bestemmelsen er ment å gi. Retten antar at aktor og forsvarers antydning av straffenivået er riktig.

Tiltalte skal straffes for to overtredelser av straffeloven § 227 første straffalternativ. Både aktor og forsvarer mener at rettspraksis hittil har lagt seg på ubetinget fengselsstraff av noe lengde for en slik overtredelse. I Rt-2002-1207 ble straffen 60 dager ubetinget fengsel alvorlige trusler mot en journalist. Det ble vektlagt at straffen gjelder "trusler mot en journalist for å påvirke pressens virksomhet". Skjerpene i vår sak er truslene har medført frykt hos begge journalistene. De har i perioder bodd hjemmefra. De har lagt om sine rutiner. Spesielt skjerpene er det i forhold til Johnsrud hvor trusselen spiller hen på et tidligere skadeverk mot huset hennes.

Ved straffeutmålingen kan det ikke vektlegges at tiltalte er tilhenger av en bokstavtro tolkning av Koranen og tilhenger av en sharia lovgivning som medfører dødsstraff for handlinger som er straffri i Norge, for eksempel blasfemi. Det er en del av religionsfriheten å ha slike meninger. Det kan da heller ikke være noen skjerpene omstendighet at tiltalte har slike meninger. En slik konservativ fortolkning av Islam er det ifølge Sultan tidligere leder i Islamsk råd, flere som har.

I straffeutmålingen kan det heller ikke isolert sett vektlegges at tiltalte er tilhenger av en politisk islamisme som benytter vold for å nå sine mål. Det er derfor ikke isolert sett straffeskjerpene at han støtter terrorismen til Al Qaida og Osama bin Laden. Han har likeledes støttet bombene under Boston maraton som rammet tilskuere og løpere og drapet på en soldat i London.

Tiltalte har forklart at han ikke er tilhenger av å spre islam med vold. Denne forklaringen er ikke troverdig. Det viser nettopp hans støtte til voldelig terroristangrep i England og USA som langt fra er islamske land. I sine ytringer har han også støttet skytingen mot synagogen i 2006 og i sin trussel spilt på skytingen mot Johnsruds hus. Han var også til stede for å gi støtte til Mullah Krekar som ble dømt til 2 år og 10 måneders fengsel blant annet for å utstede trusler i form en fatwa mot personer bosatt i Norge. Den bevisste og hensynsløse bruk av å spille på terroristisk vold som disse eksemplene viser, øker fryktpotensialet ved tiltaltes straffbare handlinger. Denne bevisst skapte frykt hos de fornærmede og allmennheten, er en sterkt straffeskjerpene omstendighet.

Samlet må straffenivået for ytringer ligge på et lavere nivå enn utøvelsen av vold.

Saken var i hovedsak ferdig etterforsket høsten 2012. Den har fått ett års liggetid som isolert sett vil medføre at noe mer av straffen må gjøres betinget.

Tiltalte skal ha et varetektsfradrag på 53 dager. Det skyldes delvis mye bruk av isolasjon. Han ble videre underlagt et isolasjonslignende fengselsregime etter at tingretten ved kjennelse hadde sagt at isolasjonen skulle opphøre. Retten vektlegger dette noe.

Samlet finner retten at det foreligger grunner til å gjøre større deler av straffen betinget enn det som ellers ville vært riktig. Det kan videre virke som om den strafferettslige forfølgningen har hatt en virkning. Han er ikke dømt for forhold begått etter at han ble pågrepet 24. oktober 2012. Det taler mot en gjeninnsettelse for en kortere periode.

Straffeloven § 62 er iaktatt.

Retten fastsetter straffen til fengsel i 120 dager. Fullbyrdelsen av 60 dager av straffen utsettes i medhold av straffeloven §§ 52-54 med en prøvetid på 2 år. Den ubetingede delen av straffen er i sin helhet utholdt med 53 dager varetekt.

Det er ikke nedlagt påstand om sakskostnader. Tiltalte er uten arbeid og inntekt. Sakskostnader idømmes ikke jf. straffeprosessloven § 437 tredje ledd.

Dommen er enstemmig.

DOMSSLUTNING

1. Arslan Ubaydullah Maroof Hussain født 20.8.1985 frifinnes for straffeloven § 135 a første og annet ledd i tilleggstiltalen
2. Arslan Ubaydullah Maroof Hussain født 20.8.1985 dømmes for overtredelse av
 - straffeloven § 132 a første ledd bokstav b jf. annet ledd jf. fjerde ledd første straffalternativ,
 - straffeloven § 135 a første og annet ledd
 - straffeloven § 227 første straffalternativ (to tilfeller)sammenholdt med straffeloven § 62 til en straff av fengsel i 120 -etthundreogtjue- dager.
Fullbyrdelsen av 60 – seksti – dager av straffen utsettes i medhold av straffeloven §§ 52-54 med en prøvetid på 2 -to- år. Den ubetingede delen er i sin helhet utholdt med 53 – femtite- dager varetekt.

Domsforkynning

Dommen ble lest opp i nærvær av domfelte og hans forsvarer. Domfelte ble orientert om at dommen derved var forkynt for ham og om adgangen til å anke dommen, frist og framgangsmåte.

Domfelte ble gjort kjent med hva det betyr at dommen er gjort delvis betinget, hva vilkårene går ut på og følgene av vilkårsbrudd, jf. straffeloven § 54 a.

Han fikk utdelt ”Rettledning til domfelte” og beskjed om at kopi av dommen vil bli sendt i posten med det første.

Etter konferanse med sin forsvarer erklærte han at han tok betenkningstid.

Retten hevet

Dagfinn Grønvik

Øyvind Aspen

Sidsel Kristiansen

RETTLEDNING TIL DOMFELTE I TINGRETTE

Anke over tingrettens dom

Lagmannsretten er ankeinstans for tingrettens avgjørelser. Anke over en dom i tingretten må settes fram innen to uker fra den dag dommen er avsagt eller forkynt. Domfelte må innen samme frist angi om det begjæres ny behandling av rettskrav pådømt til fordel for fornærmede eller andre, slik som nevnt i straffeprosessloven § 3.

Hvis du mener at skyldkravene for straff ikke er oppfylt, kan du anke over bevisvurderingen under skyldspørsmålet. Du kan også anke over lovanvendelsen under skyldspørsmålet, utmålingen av straff eller annen rettsfølge, og over feil ved saksbehandlingen.

Lagmannsretten kan nekte å behandle anken hvis retten finner det klart at den ikke vil føre frem. Hvis saken gjelder en forbrytelse som etter loven kan medføre fengsel i mer enn seks år, vil anken bare kunne nektes fremmet når retten finner at anken gjelder spørsmål av mindre betydning, eller at det ellers ikke er grunn til at anken blir fremmet. I saker hvor påtalemyndigheten ikke har påstått eller det ikke er idømt annen reaksjon enn bot, inndragning, eller tap av retten til å føre motorvogn, kan anken bare fremmes dersom særlige grunner taler for det.

Hvis anken blir fremmet, får du oppnevnt en forsvarer som betales av det offentlige. Dersom du ønsker en bestemt forsvarer, bør du opplyse om det samtidig med anken eller så snart som mulig senere.

I ankeerklæringen må nevnes:

- den dom som ankes, om anken gjelder hele dommen eller bare enkelte tiltaleposter, og om den omfatter avgjørelse om inndragning eller mortifikasjon
- om anken gjelder saksbehandlingen, bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet, lovanvendelsen under skyldspørsmålet, eller avgjørelsen om straff eller annen rettsfølge
- når anken gjelder saksbehandlingen; hvilken feil som påberopes
- om det begjæres ny behandling av rettskrav til fordel for fornærmede eller andre, som nevnt i straffeprosessloven § 3

Ved begjæring om ny behandling av krav som nevnt i straffeprosessloven § 3, må det angis:

- IV** om den gjelder hele avgjørelsen
- V** det resultat som kreves
- VI** de feil som gjøres gjeldende
- VII** den faktiske og rettslige begrunnelse for at det foreligger feil
- VIII** de bevis som vil bli ført

Videre bør nevnes:

- nye bevis som påberopes
- den endring som ønskes
- ved anke over lovanvendelsen; hvilken feil anken grunnes på

Du kan sette fram ankeerklæringen skriftlig eller muntlig for den tingretten som har avsagt dommen, eller for påtalemyndigheten (f.eks. statsadvokaten eller politiet). Hvis du er varetektsfengslet, kan du også sette fram anken for tilsatte i fengselet. Forsvareren eller en annen advokat kan gi råd om du bør erklære anke, og eventuelt hjelpe deg med å skrive ankeerklæringen. Du kan også få hjelp til å skrive ankeerklæringen hos tingretten, påtalemyndigheten eller hos tilsatte i fengselet. I alle tilfelle må du selv underskrive ankeerklæringen.

Begjæring om ny behandling i tingretten

Hvis du er domfelt uten å ha vært til stede under hovedforhandlingen, kan du begjære saken behandlet på nytt. Vilkaene for ny behandling på grunn av møtefravær er at du gjør det sannsynlig at du hadde gyldig fravær, og at du ikke kan bebreides for at du unnlot å melde fra i tide. Begjæring om ny behandling må settes frem for tingretten eller påtalemyndigheten innen to uker fra dommen er forkynt.

Fengselsstraff

Dersom du er idømt fengselsstraff og har særlige ønsker om tidspunktet for soningen av denne, må du henvende deg til Kriminalomsorgen. Du vil få pålegg av Kriminalomsorgen om å møte til fastsatt tid og sted for soning av fengselsstraffen.

Dersom du er idømt betinget fengselsstraff, betyr det at utmålingen eller fullbyrdelsen av straffen er utsatt i en prøvetid. Grunnvilkåret ved betinget dom er at du ikke begår noen ny straffbar handling i prøvetiden. Det kan være fastsatt andre vilkår i dommen. Hvis du begår en straffbar handling i prøvetiden, kan retten gi en samlet dom for begge handlingene eller særskilt dom for den nye handlingen. Hvis du bryter fastsatte vilkår, kan retten bestemme at straff helt eller delvis skal fullbyrdes.

Samfunnsstraff

Dersom du er idømt samfunnsstraff, vil det si at du er pålagt å utføre samfunnsnyttig tjeneste, delta i program eller andre tiltak utarbeidet av Kriminalomsorgen i så mange timer som retten har bestemt. Samfunnsstraffen kan også inneholde forbud mot kontakt med bestemte personer. Kriminalomsorgen bestemmer når og hvordan straffen skal gjennomføres. Hvis du begår en ny straffbar handling før samfunnsstraffen er gjennomført, eller hvis du ikke utfører samfunnsstraffen, kan retten bestemme at den subsidiære fengselsstraffen helt eller delvis skal fullbyrdes.

Bot

Hvis en bot ikke blir betalt til fastsatt tid, vil den bli innkrevet av Statens Innkreivingsentral ved lønnstrekk eller annen tvangsfullbyrdelse. Lykkes ikke dette, må den subsidiære fengselsstraffen sones.